

εἰς ἀνθρώπους ἄλλης ἐποχῆς καὶ κατασκευῆς. Εἶναι αὕτη ἀλήθεια δυσνόητος, ὥστε διέλαθε τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν; Ἀλλὰ καὶ τὰ εὐκολώτερα τῶν πραγμάτων καθίστανται βάρη δυσβάστακτα εἰς κυβερνήτας, ἐγκλεισθέντας οἰκεία θελήσει ἐντὸς φαύλου προσωπικοῦ συστήματος καὶ ὧν πρώτη ἀνάγκη εἶναι ἡ ἀναζήτησις ὁπαδῶν καὶ δευτέρῃ ἡ σφαγίσις τῶν συμφερόντων τῆς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῶν ὁπαδῶν τούτων. Εἰς τοὺς τοιούτους οἰκτροὺς δεσμώντας ἡ νεότης εἶναι ἐπιφοβός διὰ πᾶν ὅ,τι ἀπαρτίζει ἀκριβῶς τὴν ἀξίαν αὐτῆς, διὰ τὴν τὸλμην τούτῃ καὶ τὴν εὐθύτητα αὐτῆς, τὸ δὲ εὐστροφὸν καὶ ὑπηρετικώτατον γῆρας εἶναι ὁ φυσικὸς αὐτῶν σύμμαχος. Εἰς τοὺς πολιτευομένους ἡμῶν ἐὰν ἐπιδειξῇ τις σήμερον τὰ μέσα νὰ πατάξωσι τὸν φατριασμόν καὶ νὰ ἀπελευθερώσωσι καὶ ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῶν κουμπάρων καὶ τῶν φυγοδίκων καὶ τῶν κακούργων, θὰ τρομάξωσι σύσσωμοι καὶ θὰ ἀποφύγωσι τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, διότι ἡ τοιαύτη αὐτῶν δουλεία παρέχει αὐτοῖς τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν.

Μὴ πλανώμεθα τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα ὅσῳ μελετῶνται βαθύτερον, τόσῳ μᾶλλον κραυγάζουσιν ὑπὲρ ριζικωτέρους τινος μεταβολῆς. Καὶ ἂν ποιούμεθα λόγον περὶ τῶν δικαιωμάτων ἢ περὶ τῶν ἐλπίδων τῶν ἐκ τῆς νέας γενεᾶς ἀπορρεουσῶν, τοῦτο πράττομεν ὅχι διότι ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κυβερνήσις ἡμῶν θὰ φωτισθῇ περὶ τοῦ πρακτέου καὶ θὰ φροντίσῃ περὶ χρησιμοποίησιν τῶν νέων, ἀλλ' ἵνα ἀποδείξωμεν ἐμφαντικώτερον ὅτι μετὰ πολιτευομένων τοιούτων, δεσποζομένων ὑπὸ τοσούτον στενοῦ κομματικοῦ πνεύματος, πᾶσα βελτίωσις καθίσταται παράλογος καὶ ἀνέφικτος, καὶ ὅπως ἐθίσωμεν ἀπὸ τοῦδε τοῦ νέου μάνον εἰς ἑαυτοὺς νὰ ἐλπίζωσι πλειοτέρας ἐλπίδας οὐδέποτε συνεκέντρωσέ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος παρ' ὅσας συνεσώρυσεν ἐπὶ τοῦ νῦν κυβερνῶντος κόμματος· ἀλλὰ καὶ αἰσχροτέραν καὶ ψευδεστέραν ἀπάτην οὐδέποτε ἄλλοτε συνεκρίσει. Τὰ πράγματα ἀπαρτίζουσι διδασκαλίαν, ἐξ ἧς οἱ φρόνιμοι καὶ οἱ βελτιώσεις ὁρεγόμενοι φροντίζουν νὰ ὀφελθῶσι. Τὰ πράγματα κατεδίκασαν μέχρι τοῦδε τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον τοὺς ἐν Ἑλλάδι πολιτευθέντας. Ὑπολείπεται μὲν τῷ ὄντι νὰ δοκιμασθῇ ὡς πρωθυπουργός ὁ κ. Δεληγιάννης· ἀλλ' εἶναι φρόνιμον νὰ μὴ ἐμπέσῃ καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦδε τὸ ἔθνος εἰς ὑπερβολὴν ἐλπίδων, ὥς ἄλλως τε οὐδὲ ὁ ἴδιος φροντίζει νὰ ἐξάψῃ οὐχ' ἥττον πᾶν νέον ὑπουργεῖον φέρεῖ ἐν ἑαυτῷ στοίχεα ἡθικῆς καὶ ἐλπίδων, τὰ ὅποια ἐκ τῶν προσώπων τῶν ὑπουργῶν ἐξαρτᾶται νὰ μὴ καταδαπανηθῶσι πρόωρος τοῦλάχιστον. Τὰ ἔθνη ὅπως καὶ τὰ άτομα δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἄνευ ἐλπίδος καὶ ἄνευ βλασφημίας· ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ ἡ βλασφημία τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ὀνομάζεται Τρικούπης καὶ ἡ ἐλπίς Δεληγιάννης· εὐχόμεθα εἰς ἀμφοτέρους νὰ μὴ ἀναστραφῶσιν οἱ ὅροι οὗτοι καὶ μετὰ τὴν ἐπικειμένην ὑπουργικὴν μεταβολήν. Ἡ νεολαία βεβαίως ἐκ ταύτης ἐλάχιστα θὰ ὀφελθῇ ἴσως, ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐν γένει θ' ἀνακουφισθῇ ἐκ τῆς ἀποπομπῆς τῶν ἀπαταίωνων.

Κ. Ἱεροκλῆς

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΗΜΩΝ

Γ'

Ἐνθυμεῖσθε ποῖαν θύελλαν εἰρωνιῶν, περιγέλωτος καὶ σαρκασμῶν ἤγειρε τὸ 1876 ὁ Κουμουνδούρος, διότι εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ παρατάξῃ ἑκατὸν χιλιάδας

ἀνδρῶν; Ἐνθυμούμεθα ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ περιπαιγμοῦ διελθὼν τότε τὸν Ὀρθρὸν ἐνεφύσησεν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν τουρκικὸν τύπον, ἡμεῖς δὲ δημοσιογραφούντες τότε ἐν τῇ τουρκικῇ πρωτεύουσῃ ἐνομιζομεν ἔργον ἐθνικῆς φιλοτιμίας, ἀντικρούοντες τὰς δικαίας ἄλλως τε παρατηρήσεις τῶν ὀθωμανικῶν φύλλων, νὰ ὑποστηρίξωμεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Κουμουνδούρου.

Δὲν θὰ ἐτινάσσοντο ἄρα γε ὑπὸ σφοδρῶν τριγμῶν γέλωτος τὰ ὅσα τοῦ μακαρίτου Λάκωνος πολιτικοῦ, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιληφθῶσι τὴν γασκωνικὴν ἀπόφασιν τοῦ διαδόχου του ὅτι ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ παρατάξῃ **270,000** στρατοῦ!! Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι χρωματίζομεν τὰ γραφέντα ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον· τὸ ἄρθρον τῆς Ὁρας εἶνε ἐδῶ, ὑπολογίζον τοὺς μὲν ἐφεδρῶν εἰς **104,497** χιλιάδας, τὸν τακτικὸν στρατὸν εἰς **30,000**, τοὺς δ' ἐθνοφρουροὺς εἰς **146,000** χιλιάδας. Κάμετε λοιπὸν πρόσθεσιν καὶ ἔχετε **280,000** χιλιάδας στρατοῦ τακτικοῦ.

Καὶ ὁ ὑπουργός ὁ ὑπαγορεύσας τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς δὲν εἶναι κλεισμένος ἀκόμη εἰς τοῦ Δρομοκατήτη!

Παραβάλετε τώρα ὅτι ὁ νικητὴς τοῦ Τελλ-Κεμπὶρ στρατηγός Οὐλοσελεύ εἰς τὴν συστηθεῖσαν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀπῆντησεν εἰς δύο ἐρωτήσεις, ὥς τῷ ἔθεσαν: α. Δύναται ἡ Γαλλία νὰ κάμῃ ἀπόδαςιν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀκτὰς καὶ δύναται ἡ Ἀγγλία νὰ παρατάξῃ ἀρκετάς ἀμυντικὰς δυνάμεις; Οὐλοσελεύ ἀπῆντησε καὶ διὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐρωτήσεως καὶ ὅχι διὰ τὸ δεύτερον. Ἡ ἄλλη ἐρώτησις εἶναι ἡ ἐξῆς: Δύναται ἐκδικουμένη ἡ Ἀγγλία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ν' ἀποβιβάσῃ στρατὸν εἰς Γαλλίαν; Οὐλοσελεύ ἀπῆντησεν εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτήν: καί, δύναται ἡ Ἀγγλία νὰ πέμψῃ πρὸς ἀπόδαςιν εἰς τὴν Γαλλίαν στρατὸν **80,000** μόλις, ἀλλὰ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, ἅπερ θὰ διέτασσον τὴν ἀπόδαςιν αὐτήν καὶ ὁ στρατηγός ὅστις θ' ἀνελάμβανε νὰ διοικήσῃ τὸν στρατὸν τῆς ἀποβάσεως, ἔπρεπε προηγουμένως νὰ κλεισθῶσιν εἰς φρενοκομεῖον.

Ταῦτα ὁ σὶρ Γάργετ Οὐλοσελεύ, ἐν ἀγγλικῇ ἀταραξίᾳ φρενῶν καὶ πλήρει ἰσορροπίας πνεύματος. Τί θὰ ἔλεγεν ἄρα γε περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ σὶρ Τρικούπη, ἀναβιβασάντος τὸν ἐλληνικὸν στρατὸν εἰς τριακοσίας χιλιάδας; Ὅτι ἐν Ἑλλάδι οἱ παράφρονες, ἐλλείψει φρενοκομεῖου, κλείονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν!

Καὶ ἐὰν ἡ παραφροσύνη περιορίζετο μόνον εἰς τοὺς ἀριθμοὺς, ὑπομονή! Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης λαλεῖ καὶ περὶ τῆς ποιότητος τῶν τριακοσιακισχιλίων του. Ἰδοὺ τί λέγει: «Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ στρατοῦ ἐὰν δὲν εἴη τελεία, δὲν καθυστερεῖ βεβαίως καὶ μεγάλως.» Ποία ἐκπαίδευσις; Ἡ πρὸ τοῦ Κυρίου Τρικούπη ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ κ. Τρικούπη; Διότι ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν, τῶν ὑπηρετησάντων ἄλλων τριετίαν, ἄλλων διετίαν, ἄλλων ἕτος, ἄλλων ἐξάμηνον. Ἀν' ἐξαίρεση τοὺς ἐφεδρῶν, οὓς ἐμόρφωσεν ὁ αὐδῖμος Δεληγεώργης καὶ οἵτινες δὲν ὑπερβαίνουν τὰς **40,000**, οἱ ἄλλοι εἶναι τὰ προϊόντα τῆς ἐπιστρατείας, καὶ γνωρίζομεν ὅλοι τὸ ποῖόν τῶν ἐπιστράτων τοῦ τε Τρικούπη καὶ Κουμουνδούρου. Τὸ ποῖόν αὐτὸ ἦτο τοιοῦτον, ὥστε ἠνάγκασε τὸν δεύτερον νὰ στέρξῃ τὴν εἰρήνην, θυσιάζων ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀντὶ νὰ θυσιάσῃ τὴν πατρίδα εἰς τὴν καταστροφὴν. Θέλετε τώρα νὰ μάθετε καὶ τὸ ποῖόν τοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸ τῆς ἐπιστρατείας. Ἰδοὺ τί ἔλεγεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν 5 Ὀκτωβρίου τοῦ 1876 ὁ Κουμουνδούρος, ὅτε εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου

υπέβαλλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πολεμικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα μετὰ νέων φόρων δεκαπέντε ἑκατομμυρίων :

«Ὁ στρατός μας, ἔλεγεν, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν εἶνε ἐπιφορτισμένος νὰ ἐκτελῇ, ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, **δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀναπτύξῃ οὔτε τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα,** δὲν ἡμπορεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν πειθαρχίαν, **εἰσέηλασε μάλιστα ἡ ἀταξία ἐν ὧς αὐτοῦ,** διότι δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ τάξις, ὅταν ἐπιφορτίζεται νὰ ἐκτελῇ ἔργα χωροφύλακος, δὲν δύναται οὔτε νὰ ἐκπαιδεύηται, νὰ γυμνάζεται, **ἔπαθεν ἡθικῶς,** διότι ἡ ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν τῷ ἐπιβάλλετε, αἱ διαταγαί, τὰς ὁποίας λαμβάνει, αἱ ἐπεμβάσεις ἐν ταῖς ἐκλογαῖς πρὸς τοῦτο τὸν ὄχθουσι....»

Ἡ κατάστασις αὕτη, ἣν ἐξωγράφει ὁ Κουμουνδούρος ἐχειροτέρησεν ἐπὶ Τρικούπη, διότι τοῦτο εἶνε μαθηματικὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἡ διοικητικὴ παραλυσία ἀνῆλθεν εἰς τὸν κύβον. Τὰ **ἔργα χωροφύλακος** ἐπέξετάθησαν, κατὰ μὲν τὴν ὁμολογίαν τοῦ Τρικούπη εἰς ὅλα τὰ πεζικὰ σώματα, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀκόμη τῶν τεχνικῶν ὀπλῶν, ἐπομένως ἡ ἔλλειψις στρατιωτικοῦ πνεύματος, ἡ ἀταξία, ἡ ἔλλειψις πειθαρχίας καὶ ἡ ἡθικὴ νόσος, προσόντα τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ἅπερ διεξετραχόφει ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ Κουμουνδούρος, αὐτὰ εἶνε καὶ τὰ νῦν προσόντα τοῦ στρατοῦ, μὲ τὴν προσθήκην τῆς τρικουπικῆς ἀτάσθαλίας, διαφθορᾶς καὶ κουφονοίας.

Καὶ τώρα, ποῦ ν' ἀποδώσωμεν αὐτὰς τὰς πλάνας, αὐτὰ τὰ ψεῦδη, αὐτὰς τὰς ἀπάτας ; Ποῦ ἀλλοῦ, ἀλλ' ἢ εἰς τὴν προσέγγισιν τῆς συγκλήσεως τῆς βουλῆς, καὶ εἰς τὴν ἐκ τῶν διὰ τοῦ τύπου ἀποκαλύψεων περὶ τῆς γυμνῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ πλήρῃ ἐποικοδόμησιν τῆς κοινῆς γνώμης, περὶ τῆς ἀνεπανόρθωτου καταστάσεως τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη; Ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας περὶ τὸ πράττειν ἔχομεν μετάπτωσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν ἀναισθησίαν περὶ τὸ λέγειν. Ἀκολαστήσας εἰς τὴν διοίκησιν ἀκολασταίνει εἰς τὴν ἀπολογίαν. Ἀφαιρέσας ἀπὸ τοῦ στρατοῦ τὴν ἀσκήσιν, ὡς ἡ Δαλιδᾶ ἀπὸ τοῦ Σαμφῶν τὴν κόμην, καταφρονήσας τὰ πεζικὰ σώματα, ὡς σώματα χαμάλιδων, διατὶ τάχα νὰ μὴν ἀποτολμήσῃ νὰ γράψῃ ὅσα ἔγραψεν. Τὸ ἔγκλημα εἶνε ἡ πράξις· οἱ λόγοι εἶνε ἡ ποίησις τῆς πράξεως. Ὡμὸς εἰς τὴν δρᾶσιν, θὰ ἦτο ἄνθρωπος εἰς τοὺς λόγους· ἀλλ' ἂν ἡ πράξις εἶνε ἔγκλημα, ἔγκληματικοὶ εἶνε καὶ οἱ λόγοι. Ἡ διεβουκόλησις, ἡ ἀποπλάνησις ἀσκουμένη ὑπὸ ἀτόμου κατὰ ἀτόμου τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου· ἀσκουμένη δὲ ὑπὸ κυβερνήτου κατὰ τῆς χώρας ; Καὶ ἂν δὲν τιμωρῆται ποινικῶς, δὲν τιμωρεῖται ἡθικῶς ; Ἐὰν δὲν ἦνε κοινὸν ἔγκλημα, δὲν εἶνε ὑφίστην προδοσία ; Καθ' ἣν στιγμήν οἱ ὀλίγοι ὑπὸ τῆς πατριωτικῆς μανίας κυριευόμενοι δημοσιογράφοι σαλπίζομεν τὸ σάλπισμα τοῦ κινδύνου, ἵνα συναζώμεν τοὺς ἀπολωλότας, τοὺς ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ ἡ ἀδιαφορία καὶ ὑπνῶ μὴ ἐννοοῦντας ν' ἀκούσωσι τὴν ὑποχώρησιν, ποία φωνὴ εἶνε ἐκείνη, ἀλλ' ἡ προδοτικὴ φωνή, ἡ μεθ' ὅλου τοῦ στόμου τῆς ἐπισημότητος κρώζουσα : «Ἕλληνες, ἡττυχεῖτε, τριακοντακισχιλίους ἔχομεν στρατιώτας ;

Τὴν περὶ προδοσίας ἰδέαν μάλιστα δύναται νὰ κολάσῃ ἡ ἄλλη πεποίθησις ἡμῶν, ὅτι μετὰ τῆς ἐγκληματικῆς ἀπορροφήσεως καὶ τῆς ὑστάτης τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὀδύνης ἰκμάδος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συμβαδίζει ἐκ παραλλήλου σοβαρὰ διατάραξις ἡ χαλάρωσις φρενῶν.

Καλιδάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ τῶν τριῶν ἀποδράντων τῶν φυλακῶν Τριγγέτα ὁ ὀθωμανὸς Ἰσμαὴλ Καχραμάν μὴ δυνάμενος νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς ἐτέρους δύο ἐγκαταλείφθη εἰς τὸ Βουνόν, ὁπότεν ἰδὼν τὰς Ἀθήνας ἐπέστρεψεν σήμερον τὴν πρωτὴν εἰς τὰς φυλακὰς Μενδρεσὲ κατεσκληκῶς, κλονούμενος, πυρέσσων, ἐλεεινός, διηγούμενος μετὰ τρεμούσης φωνῆς καὶ ἔρποντος φρονήματος τὰ κατὰ τὴν ἀπόδρασιν· δὲν γινώσκει τίς ἐπρωμηθεύθη τὰ σχοινιά, τῆς κάμαις, τὰ σμιλῖα· δὲν γινώσκει ἐὰν ὑπῆρχε συνεννόησις τις διὰ τὴν ἀπόδρασιν· διότι διὰ τῆς βίας ἀπείχθη· ἦτο ὁ μόνος ὅστις ἐννόησε τὴν νύκτα τὴν ἀπόδρασιν τοῦ φοβεροῦ Γιαταγάν, ὅστις λαβὼν ἀπὸ τὸν γιὰ καὶ τῷ ἔθεσε τὴν κάμα ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἐπιβαλὼν οὕτω σιωπὴν καὶ νὰ τὸν ἀκολουθῇ· ὁ Γιαταγάνας παρεσκεύασε πάντα τὰ μέσα τῆς ἀποδράσεως, αὐτὸς ἐπλήρωσε διὰ τῆς κάλτσας τοῦ τὸν κώδωνα τῆς οἰκίας Καραμάνου ἵνα μὴ ἀκουσθῇ ὁ κρότος αὐτοῦ· καθ' ὁδὸν ὑπέστη ὁ ἄθλιος ὀθωμανὸς μεγαλειτέρας βασάνους, ποτὲ μὲν ἐλκόμενος ποτὲ δὲ κεντῶμενος μέχρις ὅτου ἐφθασεν εἰς τὸ βουνόν· ἐκεῖ δὲ τέλος δεθεῖς ὑπὸ τῶν ἀπαγωγέων του ἀφῆθη εἰς τὴν τύχην· ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὴν διεύθυνσιν ἣν ὁ Γιαταγάνας μετὰ τοῦ Τσαρουχᾶ ἔλαβον. Διηγεῖται μετὰ θαυμασμοῦ τὴν ζωηρότητα καὶ εὐτολίμειαν τοῦ Γιαταγάν ἐκείνου τοῦ φθισικοῦ, τοῦ ἀείποτε κληνῆρους, ὃν μόλις μετὰ τὴν κλοπὴν τοῦ Δέγληρη ἠδυνήθησαν νὰ ἐγείρωσι διὰ τῶν χειρῶν ἐκ τῆς κλίνης τῆς κατοικίας του παράλυτον ὄλως καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὁπότεν ἀπ' εὐθείας τὸν μετένεγκον εἰς τὸ θεραπευτήριον Τριγγέτα ἐν μεγίστῃ ἐξαντλήσει τῶν δυνάμεών του, ἐν γνώσει πλέον ὅλων σχεδὸν τῶν ἀρχῶν ὅτι πνέει τὰ λείσθια, κληνῆρης πάντοτε, μέχρις ὅτου ὡς ἄλλος Σαμφῶν ἔδειξε τὴν δυνάμιν του, τὴν ἱκανότητά του.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀναθρυτηρίου ὅπου κίνησις καὶ ἀγοραπωλησία καὶ συνώστησις καὶ θόρυβος, οἱ φαυλόβιοι εὗρον περίστασιν νὰ στήσουν τὰς πλεκτάνας των. Συνεννοούμενοι μυστικά, παρουσιάζουν εἰς τὴν ἀγορὰν πράγματα ἐλαχίστης ἀξίας, ὡς ὠρολόγια, δακτυλίδια· καὶ διαιρούμενοι παριστῶσιν οἱ μὲν τοὺς πωλητὰς, οἱ τοὺς ἀγοραστὰς· ἐξαπατᾶται χωρὶς τις ἢ ἄλλος τις ἀπὸ τὴν προθυμίαν, ἡ ὁποία ἐγείρεται περὶ τοῦ πωλουμένου, τὸ βλέπει ἔτοιμον νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλου χεῖρας μὲ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦσι, συμβουλεύεται δὴθεν ἀπὸ τοὺς παρισταμένους συνενόχους, καὶ οὕτω ἐξαπατᾶται, ἀγοράζει, κλέπτεται. Ὁρολόγια 10 δραχμῶν πωλοῦνται ἀντὶ 30, ἀλυσσίδες μιᾶς δεκάρας πρὸς 10 δρ. Ὅστερον οἱ ἐταῖροι μοιράζονται τὰ κέρδη. Σὺν τούτοις συναθροίζοντες ἐκεῖ ἀγοραστὰς, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐκτελοῦσι καὶ τὰς ἐλαφρυντικὰς κατὰ τῶν θυλακίων ἀποπείρας των. Μία αὐστηρά ἐπίβλεψις τῆς Ἀστυνομίας δύναται νὰ διαλύσῃ τὸν φαῦλον αὐτὸν συνεταγισμὸν.

Ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Σωκράτους κατασκευάζεται ὑπόνομος· κατὰ συνέπειαν διεκόπη ἡ συγκοινωνία τοῦ ὕδατος· τῶρα ὅμως διεκόπη καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς ὑπονόμου· καὶ οἱ κάτοικοι στεροῦνται νερό. Λοιπὸν ἐν ἐκ τῶν δύο· ἢ ὑπόνομον ἢ νερό.

Σήμερον πλέον ἐγένετο καταφανὴς ἡ ἐπιρροὴ τοῦ κ. Πλατούτσα παρὰ τῷ κ. Τρικούπη, δι' ὧν ἐδημοσιεύθησαν ἐν